

I/2

1691/IV/14

976/φφ 162r-163r

χ. Ιωάννη Αδάμη

**Πρακτικό. Δωρεές για την ανοικοδόμηση του ναού της Κ στο
προάστειο του Σιμπίου Μπούγκαρτ.**

// Υπόμνημα θ'.

|| Εἰς τὸν κώδικα

/ τοῦ Μπουγκαρ-/δίου./ φύλλ. 50. / καὶ 124. || ²/ Εἰς τοὺς 1691. ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ 14. εἰς Σιμπί-³/νι. Ἐδῶ γράφομεν διὰ ἐνθύμησιν, τὰ εἴτι ἔδωσαν ⁴/ οἱ Πραγματευτάδες ἐκ προαιρέσεως, πᾶσα εἰς || Καὶ εἰς τὸν Πα-/λαιὸν Κώδικα, / φύλλ. / 36. 37. / καὶ 38. || ⁵/ κατ' ὄνομα, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου ⁶/ ἔφτιασαν εἰς τὸ Μπούγκαρτ τὸ χωρίον, πετρένιαν ἐκ ⁷/ δεμελίου, καθὼς τὰ ἔχει σημαδεμένα μὲ τὸ ἰδιόχει-⁸/ρόντου ὁ τότε Προεστὼς Μπασιὰ Πάλκ(ος) Θεοδώρου, ⁹/ εἰς τὸν παλαιὸν Κώδικα. φύλλ. 36.

¹⁰/ Ἐν πρώτοις ὁ κὺρ Πάν(ος) Τζήγκα ἔδωκεν F 20. ¹¹/ Ἐδωκεν ὁ Ντέτ(ος) ἀπὸ Ἀλβανιτοχώρι 3. ¹²/ Ἐδωκεν ὁ αὐτ(ος) μπασιὰ Πάλκ(ος) Προεστὼς διὰ ¹³/ τὸν μπ<ασιὰ> Στάδην Νικολάου, ἦτοι Ποπ Στέφανον || ἦτοι Σκόκαν¹ || 100. ¹⁴/ Ὁ κὺρ Μάν(ος) ἀπὸ Κάτω Τούρναβον 6. ¹⁵/ Ὁ κὺρ Μανόλης 3''60. ¹⁶/ Ὁ κὺρ Ἀποστόλης Τουρναβίτης 2. ¹⁷/ Ὁ κὺρ Δούκας ἐκ Μελενίκου 9. ¹⁸/ Ὁ κὺρ Χρήστ(ος) Πολιτζανίτης 14. ¹⁹/ Ὁ κὺρ Ἀνδρέας Σίξαι 14. ²⁰/ Ὁ κὺρ Κωνσταντίν(ος) Βερβέτζης ἀδελφ(ος) τοῦ Νόνου 3''60. ²¹/ Ὁ κὺρ Φωκάς ἐκ Μελενίκου 30. ²²/ Ὁ κὺρ Στάδης Μίχου Σαφραντζῆς 30. ²³/ Ὁ κὺρ Στάμ(ος) Κῶστα Φόστ(ος) 14. ²⁴/ Ὁ κὺρ Νικόλας ἀπὸ τὴν Τόρδα 5. ²⁵/ Ὁ κὺρ Παναγιώτης Μελενικιώτης 22''40. // Ἐδωκεν καὶ ὁ Πν(ευματ)ικὸς μας ὅσα ἔμασεν F 32''40. ²/ Ἐταξε καὶ ὁ Χατζῆ Μίχ(ος) ἀπὸ τὴν Λόφτζα ³/ F 100. καὶ ἔδωκεν ἀπ' αὐτὰ ὁ Μπήτζ(ος) 50. ⁴/ Ἐδωκεν ὁ Χατζῆ Κυριάκης 9. ⁵/ Ὁ αὐτ(ος) καὶ διὰ τὸν Κωνσταντῖνο τὸν ἀδελφόντου 18. ⁶/ Ὁ Γιοβάν(ος) Φαγκαρασιάν(ος) 10. ⁷/ Ὁ κὺρ Γεωργάσκ(ος) Χρήστου διὰ τὸν π(ατέ)ρατου: 68''50. ⁸/ Ἐδωκε καὶ ἡ Δόμνα Μαρία² δύο φλουριά ⁹/ διὰ τὰ Κεραμίδια 9'' ¹⁰/ Ὁ κὺρ Ἀντώνης Μελενικιώτης 16'' ¹¹/ Ὁ Κάταρτζηογλης ἔδωκεν 4''60.

¹²/ Εἰς τοὺς 1692. Γενναρίου 1. ¹³/ Ἐπερίσσευσαν ἀπὸ τὰ ἄσπρα τῶν Μπολτιῶν, ¹⁴/ εἰς δύο χρόνους τῆς Προεδρίας τοῦ ρηθέντ(ος) ¹⁵/ Μπασιὰ Πάλκου Θεοδώρου F 208. ¹⁶/ Ἦταν καὶ μπάνια ψεύτικα τῆς μέσης 32. ¹⁷/ Καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτο τὸ Καδηλήκιντου ἔδωκεν 60.

¹⁸/ Εἰς τοὺς 1692. Σεπτεμβρίου 8. ¹⁹/ Ἐδωκεν ὁ Παρασκευᾶς ἀπὸ τὸ Τομπρητζήνι³, τὸ ἐπι-²⁰/νόμι Τζομπάνης F 70. // Ὁ κὺρ Δούκας Σαλονικί(ος) ἔδωκεν F 30. ²/ Ὁ κὺρ Στάδης Μίχου ἔδωκεν ἕτερα 25. ³/ Ὁ κὺρ Μανόλης

Διὰ τὸν Μάνο 20.⁴ / Καὶ διὰ τὸν Βασίλη ἀπὸ τὰ Γιαννίνα 42.⁵ / Ἐδωσεν ὁ Μπήτζ(ος) διὰ τὸν Χατζῆ Μιτζάτζο ἔτ<ερα> 50.⁶ / Ὁ Κωνσταντῖν(ος) ὁ Δ(εῖνα) ἔδωσεν 1 φλουρὶ βενέτικο 4''60.⁷ / Ὁ κὺρ Δημήτρης Δούκα 2''40.⁸ / Ὁ κὺρ Σάββας Δημητρίου 6''⁹ / Γιάννης Φιλιππουπολίτης ἔδωσεν 4''¹⁰ / Γεώργης Μελενικιώτης 3''¹¹ / Δῆμ(ος) ἀδελφ(ὸς) τοῦ Ἀδάμη 2.¹² / Στέφαν(ος) ὁ Καπετάν(ος) 12.¹³ / Γρηγόρης Τερζῆς ἔδωσεν 3.¹⁴ / Ἐπερίσσεψαν ἕτερα μπάνια τῶν Μπολτιῶν⁴ 24.¹⁵ / Ἐμασε καὶ ὁ Πν(ευματ)ικὸς ἀπὸ τὰ Παλικάρια 27.¹⁶ / Ἐμασαν καὶ λεανικῶς⁵ ἕτερα ἀπὸ τὰ μπόλτια 145.¹⁷ / Ἐδωσεν ὁ Κῖς⁶ Πάλκ(ος) ἀπὸ τὰ χαράτζια 48.¹⁸ / Ἀπὸ τὸν Δούκα Μελενικιώτην ἐπῆραν 8.¹⁹ / Ἀπὸ τὸν κὺρ Σάββαν 24.²⁰ / Ἀπὸ Μπирσάγκορα⁷ 12.²¹ / Ἀπὸ τὸν Δημήτρην Μελενικιώτην 7.²² / Ἀπὸ κάποιον Νεδέλκον 8.²³ / Ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνο Νικολάου 5.²⁴ / Ἀπὸ τὸν Κύργιο Γραμματικό 48.²⁵ / Ἀπὸ τὸν Ἀναστάσην Γιαννιώτην 4.²⁶ / Ἀπὸ ἓνα Παλικάρι φλουριὰ 3.⁸ <F>15.²⁷ / Καὶ ἄλλα τινά, ἴδε εἰς φυλλ. 36.

Συνολικά συγκεντρώθηκαν 1.443''10 ουγγρικά φιορίνια, ποσό σημαντικό για την εποχή.

1. Η προσθήκη του συντάκτη στο περιθώριο είναι λανθασμένη. Ο Ευστάθιος Νικολάου Σκόκας απεβίωσε το 1702, βλ. Μέρος Β', εγγρ. II («Υπόμνημα» ιβ').
2. Η σύζυγος του Κωνσταντίν Μπαλατσεάνου (εγγρ. I/I, σημ. 3).
3. Το Debreczen της Ουγγαρίας, όπου λειτουργούσε ελληνική Κομπανία με Προνόμιο του Λεοπόλδου Α', που είχε παραχωρηθεί αρχικά (1667) στις ελληνικές, αργότερα και στις σερβικές εμπορικές παροικίες της Άνω Ουγγαρίας (1690), BAR, mss. lat. 9, φφ 49r–52v.
4. Από τα τέλη που είχε εισπράξει η Κ τα προηγούμενα χρόνια, πρβλ. Θ. 33 (1703), (ΕΚΣ, σσ. 323-324).
5. Από μεμονωμένα μαγαζιά.
6. Είναι ο Παναγιώτης Νικολάου. Το «Κῖς» χρησιμοποιείται αντί του «κύρ». «Πάλκος» είναι υποκοριστικό του Παναγιώτη.
7. Εξελληνισμένος πληθυντικός τύπος της ρουμ. λ. bîrsag, που σημαίνει πρόστιμο.
8. Η ισοτιμία των συγκεκριμένων φλουριών (ενδεχομένως ουγγρικών) είναι 1 φλουρί προς 5 φιορίνια Ουγγαρίας, ενώ στην ίδια εγγρ., στο φ 162 στ. 8, είναι 1 (ενδεχομένως οθωμανικό) προς 4,50 και στο φ 163r στ. 6, το φλουρί της Βενετίας υπολογίζεται προς 4,60.